

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 20 Ianuarie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Pe rol, judecarea recursului - litigii cu profesioniștii – formulat de recurenta pârâtă societatea (...), cu sediul în (...), împotriva **sentinței civile nr.1103 din 19.07.2018** pronunțată de Tribunalul Constanța în **dosar nr. (...)**, în contradictoriu cu intimata reclamantă (...), cu sediul în (...), având ca obiect **pretenții**.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns intimata reclamantă prin consilier juridic (...), în baza delegației depuse la doar, lipsind recurenta.

Procedura de citare este legal îndeplinită, potrivit dispozițiilor art.153 și urm. din CPC.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care evidențiază părțile, obiectul litigiului și stadiul procesual.

Se arată că intimata (...) a depus la dosar punctul de vedere cu privire la cererea de sesizare a Î.C.C.J. pentru dezlegarea chestiunii de drept ce vizează interpretarea dispozițiilor art.483 alin.2 cod procedură civilă.

Instanța acordă cuvântul cu privire la cele două cereri formulate de recurentă privind sesizarea Î.C.C.J. pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, asupra cererii de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art.483 alin.2 Cod procedură civilă, având în vedere și faptul că în cuprinsul cererii de sesizare a Curții Constituționale, la pag.4, este și o cerere de suspendare a judecării cauzei, până la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Consilier juridic (...), având cuvântul asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru sesizarea unei chestiuni de drept, în opinia (...), apreciază că cererea formulată de (...) privind punerea în discuția a sesizării Î.C.C.J. pentru dezlegarea chestiunii de drept este neîntemeiată și nefondată, pentru concluziile arătate pe larg în punctul de vedere exprimat de (...).

Consideră că în speța de față este vorba de natura litigiului legat de activitatea în porturi, pretenții ca urmare a neachitării tarifului pentru folosirea bunului, tarif determinat de acoperirea unei bune funcționalități a bunurilor de interes comun chiar din port, precum și dobânzi și penalități de întârziere prin raportare la dispozițiile art.483 alin.2 cod procedură civilă.

Consideră intimata că prin instituirea unei astfel de proceduri nu se aduce atingere principiului egalității armelor în procesul civil, deoarece niciuna dintre părți nu este plasat într-o situație dezavantajoasă în raport de adversarul său, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale discriminarea trebuie să se bazeze pe ideea de excludere a unui drept sau beneficiu între persoanele aflate în situații egale stabilite obiectiv.

În cauză, dispozițiile criticate stabilesc un tratament egal între persoanele aflate în aceeași situație determinate obiectiv după cum un criteriu obiectiv și general acela al obiectivului acțiunii sau al cererii respectiv al acelora care se referă la navigația civilă și

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
CONFORM
ANIA

activitatea în porturi. Precizează că între părți se află în derulare raporturi comerciale reglementate de contractul de închiriere, în calitate de locator și recurenta pârâtă (...) în calitate de locatar, contract valabil până în 30.06.2021.

Formulează aceleași concluzii și cu privire la sesizarea Curții Constituționale.

Față de cererea de suspendare, concluziile sunt de respingere, considerând că este o tergiversare a judecării cauzei, având în vedere faptul că recurenta a invocat acestea în alte dosare aflate în alte faze procesuale.

Instanța rămâne în pronunțare asupra cererilor formulate.

C U R T E A:

Având nevoie de timp pentru a delibera;

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 27.01.2020, pentru când pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică azi, 20.01.2020.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 27 Ianuarie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Pe rol, judecarea recursului - litigii cu profesioniștii – formulat de recurenta pârâtă societatea (...), cu sediul în (...), împotriva **sentinței civile nr.1103 din 19.07.2018** pronunțată de Tribunalul Constanța în **dosar nr. (...)**, în contradictoriu cu intimata reclamantă (...), cu sediul în (...), având ca obiect **pretenții**.

Dezbaterile au avut loc în ședință publică din 20.01.2020 și au fost consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța, pentru a acorda posibilitate părților de a depune concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 27.01.2020.

CURTEA:

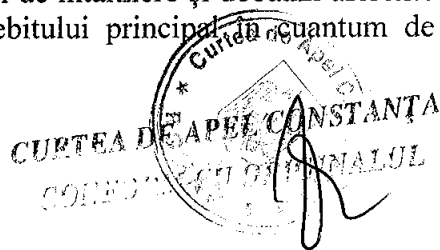
Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept ce vizează interpretarea dispozițiilor art.483 alin.2 Cod procedură civilă.

Examinând sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea o constată admisibilă, având în vedere următoarele considerente:

I. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoriei Constanța, la data de 18.08.2015, sub nr. (...), astfel cum câtimea obiectului acesteia a fost precizată, în sensul majorării, prin cererea depusă în data de 17.03.2016 (filele 178 – 179, vol. I), reclamanta (...) a solicitat angajarea răspunderii contractuale a pârâtei (...), prin obligarea acesteia la plata: sumei de 265.580,64 de lei, cu titlu de debit principal aferent perioadei 06.01.2015 – 31.12.2015; sumei de 51.303,49 de lei, cu titlu de penalități de întârziere aferente perioadei 06.01.2015 – 31.12.2015; cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea cauzei.

Prin sentința civilă nr. 10761/05.10.2017 pronunțată de Judecătoria Constanța, în dosarul nr. (...), a fost admisă în parte cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost precizată, formulată de reclamanta (...), în contradictoriu cu pârâta (...). A fost obligată pârâta la plata către reclamantă a sumei de 265.580,65 lei, cu titlu de debit principal aferent perioadei 06.01.2015 – 31.12.2015, și a sumei de 25.067,25 lei, cu titlu de penalități de întârziere și dobânzi aferente perioadei 06.01.2015 – 31.12.2015 și calculate asupra debitului principal în cuantum de

265.580,65 lei. A fost obligată pârâta la plata către reclamantă a sumei 6.511,47 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, constând în taxă judiciară de timbru acordată proporțional admiterii cererii de chemare în judecată. A fost obligată reclamanta la plata către pârâtă a sumei 522 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, constând în onorariu de avocat și onorariu de expert acordate proporțional culpei procesuale a reclamantei. Au fost compensate sumele acordate părților cu titlu de cheltuieli de judecată până la concurența celei mai mici dintre ele, de 522 lei, și, în final, a fost obligată pârâta la plata către reclamantă a sumei 5.989,47 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Împotriva sentinței civile nr.10761/05.10.2017 pronunțată de Judecătoria Constanța, în dosarul nr. (...), în termen legal, la data de 17.11.2017, a declarat apel apelanta reclamantă (...), solicitând admiterea căii de atac, cu consecința schimbării în parte a sentinței apelate și admiterii în întregime, astfel cum a fost formulată și precizată, a cererii de chemare în judecată, cu cheltuieli de judecată.

Împotriva sent. civ. nr. 10761/05.10.2017 pronunțată de Judecătoria Constanța, în dosarul nr. (...), în termen legal, la data de 23.11.2017, a declarat apel apelanta pârâtă (...), solicitând admiterea căii de atac, cu consecința schimbării în tot a sentinței apelate și respingerii în întregime, ca nefondată, a cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată și precizată, cu cheltuieli de judecată.

Prin decizia civilă nr.1103/19.07.2018 Tribunalul Constanța a respins ca nefondat apelul declarat de apelanta (...), în contradictoriu cu intimata (...), împotriva sent. civ. nr. 10761/05.10.2017 pronunțată de Judecătoria Constanța, în dosarul nr. (...).

Prin aceeași decizie a fost respins ca nefondat apelul declarat de apelanta (...) în contradictoriu cu intimata (...), împotriva sentinței civile nr.10761/05.10.2017 pronunțată de Judecătoria Constanța, în dosarul nr. (...).

Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs pârâta (...) criticând soluția instanței de fond în temeiul art.488 alin.1 Cod procedură civilă, solicitând admiterea recursului prin raportare la motivele de nelegalitate prevăzute de art. 488 pct. 6 și 8 Cod procedură civilă.

La termenul de judecată din data de 21.10.2019 recurenta pârâtă (...) **a formulat cerere de punere în discuție a sesizării Î.C.C.C.J. pentru dezlegarea chestiunilor de drept ce vizează interpretarea dispozițiilor art.483 alin.2 Cod procedură civilă.**

II. Caracterul esențial al dezlegării solicitate pentru soluționarea cauzei:

Litigiul dedus judecătii în cauză are ca temei răspunderea contractuală ce decurge din derularea contractului de închiriere nr. (...) încheiat de părți ce are ca obiect folosința bunurilor imobile enumerate în anexele contractului, precum și utilizarea domeniului portuar.

Cauza a fost soluționată de Judecătoria Constanța ca instanță de fond și de Tribunalul Constanta ca instanță de apel.

Curtea de Apel Constanța a fost investită cu soluționarea recursului declarat împotriva deciziei pronunțată în apel.

Aspectul care se pune în discuție în cauză și care este determinant pentru soluționarea căii de atac a recursului este dacă sintagma „activitatea în porturi” folosită de legiuitor în textul art.483 alin.2 Cod proc. civilă se referă la activitatea comercială ce se desfășoară în port sau numai la activitățile stricte de navigație dintre părți, întrucât în raport de această interpretare se stabilește dacă decizia din apel este susceptibilă de a fi atacată cu recurs.

Astfel, în ceea ce privește sintagma “activitatea în porturi” legiuitorul nu a detaliat ce litigii pot fi incluse în această activitate, astfel încât, fiind o formulare cu caracter general, aplicabilitatea normelor în discuție ridică probleme de interpretare diferita cu consecința primirii sau nu a căii de atac a recursului.

III. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici nu a fost pronunțată o hotărâre pentru dezlegarea unei chestiuni de drept asupra acestei chestiuni de drept care face obiectul sesizării în prezenta cauză.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept.

Recurenta (...) susține că modalitatea în care este determinată categoria de litigii ce pot face obiectul analizei instanței de judecată în recurs, prin raportare la expresia "navigație civilă și activitatea în porturi", este susceptibilă din perspectiva obiectului prezentului litigiu și excepția inadmisibilității recursului ridicată din oficiu de către instanța de judecată de o lămurire ce depinde soluționarea sau nu a prezentului recurs.

Astfel, în exercitarea atribuțiilor în favoarea statului român, (...) oferă spre licitație sau închiriere directă în anumite condiții ce derivă din lege, teren în zona portului Constanța.

Acest teren poate fi închiriat de orice persoană fizică sau juridică, care își exprimă intenția și este dispusă să plătească prețul, neexistând o condiționare privind efectuare în mod obligatoriu și de operațiuni portuare sau existența și a unui contract de dană (exemplu - există magazine în Portul Constanța, Cantine, bănci, birouri sau laboratoare analiză probe etc., ce au la bază un contract cu (...) și nu pot fi apreciate ca făcând activitate în porturi sau navigație civilă).

Există printre contractele oferite de către (...) diferențe, astfel sunt contracte închiriere teren, cum este cel ce face obiectul prezentului contract sau contractele de dană, care vizează facilitarea și ieșirea la apă, diferit de ceea ce este supus prezentului litigiu, unde partea de activitate în porturi poate fi circumscrisă elementului ieșirii și operării la dană.

În această manieră, orice societate sau privat poate să închirieze teren în Portul Constanța, urmând a fi exploatat pentru depozitare, producție, etc., orice care nu are nicio legătură cu activitatea portuară în mod direct sau navigația civilă.

Astfel, simplul fapt că terenul se află în Portul Constanța nu poate opera de plano prezumția că există o "activitate în porturi" dintre cele ce au fost avute în vedere inițial de către legiuitor.

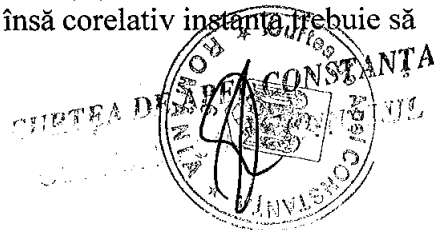
În acest moment, lipsa unui element care să diferențieze subiecții de drept procesual ce au deschisă sau nu o cale de atac doar prin trimitere la această expresie generică activitate în porturi impune o lămurire din partea ICCJ, existând interpretări diferite ale aceleiași dispoziții legale în cadrul Curții de Apel Constanța.

Din analiza practicii Curții de Apel Constanța s-a observat că alte litigii având aceeași natură „pretenții contractuale sau cereri ce derivau din contractul de închiriere teren” au fost soluționate în recurs, fără să se rețină excluderea și aplicabilitatea art.483 alin.2 C.pr. civ., iar altele care au fost apreciate ca fiind inadmisibile, însă aveau un alt obiect, diferit de cel din prezentul litigiu.

În acest sens, menționează recurenta că a constatat că au fost respinse recursurile ca fiind inadmisibile în cauzele în care părțile se judecau pe „clauza de trafic minim și penalitățile din neîndeplinirea clauzei de trafic”, însă aceasta este o situație diferită de cea din prezenta cauză, pentru că această clauză era aferentă contractului/anexei ce vizează Dana și acolo sunt activități portuare și navigație civilă ce trebuie analizate.

Situația concretă ce face obiectul prezentului litigiu, este circumscrisă modificării unilaterale, intempestive și în afara limitelor asumate contractual de către (...) a contractului de utilizare domeniu portuar, în baza acestei decizii pe care recurenta a apreciat-o ca fiind nelegală, s-au emis facturi ce au fost refuzate parțial la plată.

În aceste condiții, precizează recurenta, debitul cumulat din diferențele de factură refuzate parțial și justificat la plată, au fost deduse judecății de către (...), obiectul litigiului fiind pretenții ce derivă din contractul de utilizare domeniu portuar, însă corelativ instanța trebuie să

verifice dacă caracterul refuzului la plata a fost unul just și legal, iar dacă (...) are un temei contractual care i-ar fi permis să facă o astfel de modificare unilaterală și să perceapă un tarif de utilizare domeniu portuar majorat, ce nu face parte din categoria litigiilor privind navigația civilă și activitatea în porturi.

Obiectul litigiului este exclusiv circumscris clauzelor contractului de utilizare teren și modificarea unilaterală a tarifului, nu există nicio activitate ce poate fi circumscrisă exclusiv activității în porturi.

În acest moment prevederea art. 483 alin.2 C.pr.civ. în maniera în care este formulată și raportat la excepția ridicată de către instanța de recurs din oficiu a inadmisibilității recursului, atrage o interpretare a faptului că orice activitate sau persoana care are închiriat teren în zona Portului Constanța în mod automat și desfășoară o activitate portuară, dintre cele excluse de către legiuitor de a fi susceptibile de calea de atac a recursului.

Doar amplasarea terenului în Portul Constanța și aspecte ce vizează derularea contractului de utilizare domeniu portuar, nu pot fi apte de a institui o categorie de subiecți exceptați de a beneficia de prevederile legii privind examinarea cauzei într-o instanța de recurs.

Față de aceste aspecte succint prezentate, opinează recurenta că s-ar impune sesizarea ICCJ pentru a lămuri: Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 483 alin. 2 C.pr.civ încheierea/modificarea/executarea unui contract de utilizare teren/chirie teren în mod exclusiv, poate face parte din categoria litigiilor privind navigația civilă și activitatea în porturi.

Intimata reclamantă (...) apreciază că cererea formulată de către (...) este neîntemeiată și nefondată, deoarece în speță este vorba de natura litigiului legat de activitatea în porturi respectiv pretenții ca urmare a neachitării tarifului pentru folosința bunului, tariful de utilizare domeniu portuar raportat la suprafața aferentă bunurilor proprii și închiriate, (...) tarif determinat de acoperirea unei bune funcționalități a bunurilor de interes comun din port, precum și dobânzi și penalități de întârziere, prin raportare la dispozițiile art.483 alin.1 Cod procedură civilă:

Prin instituirea unei astfel de proceduri nu se aduce atingere principiului egalității armelor în procesul civil, deoarece nici una din părți nu este plasată într-o situație dezavantajoasă în raport cu adversarul său. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, discriminarea trebuie să se bazeze pe ideea de excludere a unui drept sau beneficiu între persoanele aflate în situații egale, stabilite obiectiv. În cauză, dispozițiile criticate stabilesc un tratament egal între persoanele aflate în aceeași situație, determinată obiectiv, după un criteriu obiectiv și general, acela al obiectului acțiunii sau al cererii, respectiv acelor care se referă la navigația civilă și activitatea în porturi.

Se arată că între părți s-au derulat raporturi comerciale reglementate de contractul de închiriere nr. (...), (...), în calitate de locator și recurenta pârâtă societatea (...), în calitate de locatar, contract valabil până la data de 30.06.2021.

În baza acestui contract, (...) asigură contra cost recurentei – pârâte din prezenta cauză folosința unei serii de bunuri imobile (platforme de depozitare și tehnologice precum și spații administrative) împreună cu utilizarea domeniului portuar, în scopul desfășurării activităților de încărcare/nave și depozitare mărfuri sau orice activitate portuară pentru care este autorizată – conform art.2 din contract.

Din reglementarea obiectului contractului rezultă fără nici un dubiu că activitatea desfășurată de recurenta pârâtă se situează în incinta porturilor.

Având în vedere obiectul contractului aflat în litigiu, (conform celor stipulate de art.2) unde se prevede acesta constă în: folosința unei serii de bunuri imobile (platforme de depozitare și tehnologice precum și spații administrative) împreună cu utilizarea domeniului portuar, în scopul desfășurării activităților de încărcare/nave și depozitare mărfuri sau orice activitate portuară pentru care este autorizată.

Precizează intimata (...) că contractul privește strict activitatea desfășurată de recurenta pârâtă, activitate care se situează în incinta portului, activitate de încărcare/descărcare nave fiind prevăzută chiar în obiectul contractului în cauza astfel ca prezentul litigiu se încadrează în sintagma de „activitate în porturi”.

V. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

Problema de drept s-a pus în discuție în mai multe litigii ce au avut ca obiect modul de executare al contractelor ce au ca obiect domeniul portuar.

În dosarul (...)obiectul litigiului a fost angajarea răspunderii contractuale decurgând din contractul de închiriere imobile și utilizare domeniu portuar.

În acest litigiu s-a pus în discuție modul de calcul al penalităților stabilite în contract, iar cauza a fost soluționată în recurs de Curtea de Apel Constanța prin decizia 16/23.01.2019 fără a se pune în discuție din oficiu sau de către părți admisibilitatea recursului din prisma art.483 alin.2 Cod proc. civilă.

În dosarul nr. (...) reclamanta (...) a investit instanța solicitând obligarea pârâtei (...) la plata sumei de 37.645,52 lei, reprezentând echivalentul a 9.542,59 USD în data de 25.08.2016 cu titlu de despăgubiri rezultate din polița de asigurare (...) încheiată cu (...).

Aceasta din urma a încheiat contractul de transport maritim de marfă cu (...) pentru transportul a 8,569 tone benzină.

Recurenta reclamanta a achitat către beneficiarul poliței despăgubiri în sumă de a 9.542,59 USD (...) reprezentând contravaloarea cantității de benzină care a lipsit de la descărcarea mărfii.

Apărarea pârâtei și probațiunea administrată au vizat existența cantității de benzină lipsă în urma transportului pe mare astfel încât în raport de obiectul cauzei-daune rezultate în urma derulării unui contract de transport pe mare astfel că instanța de recurs a constatat că litigiul se circumscrie litigiilor privind navigația civilă astfel cum este enumerat de alineatul 2 al art.483 alin.2 Cod proc. civilă, iar prin decizia 198/15.04.2019 a admis excepția inadmisibilității și a respins recursul ca inadmisibil.

În dosarul nr. 19961/212/2016 obiectul cererii deduse judecății în cauză a vizat contractul de transport maritim nr. 378/06.10.2013, reclamanta solicitând plata despăgubirilor datorate în executarea acestui contract și achitate ca urmare a încheierii Poliței de asigurare (...).

Contractul în discuție avea ca obiect efectuarea transportului unei cantități de 2.461.162 tone metrice în vid de motorină către portul Batumi din Georgia.

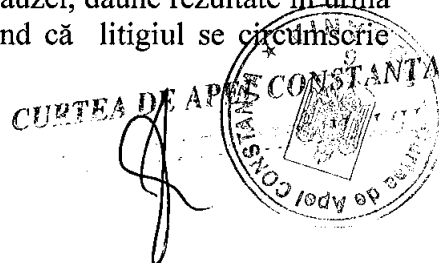
Prin decizia 189/11.04.2019 Curtea de Apel Constanța a admis excepția inadmisibilității și a respins recursul ca inadmisibil reținând că privește navigația civilă, astfel cum este aceasta definită prin OG nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare.

În dosarul nr. 18149/212/2016 reclamanta (...) a investit instanța solicitând obligarea pârâtei (...) la plata sumei de 21.680,38 lei, reprezentând echivalentul a 5.341,31 USD în data de 05.07.2016 cu titlu de despăgubiri rezultate din polița de asigurare(...) încheiată cu (...).

Aceasta din urma a încheiat contractul de transport maritim de marfă cu (...) pentru transportul a 2.000.000 tone metrice în vid de benzină fără plumb 92, respectiv 3.283.388 tone metrice în vid de benzină fără plumb 92.

Recurenta reclamanta a achitat către beneficiarul poliței despăgubiri suma de 5.341,31 USD către (...), reprezentând contravaloarea cantității de benzină care a lipsit de la descărcarea mărfii.

Apărarea pârâtei și probațiunea administrată au vizat existența cantității de benzină lipsă în urma transportului pe mare astfel încât în raport de obiectul cauzei, daune rezultate în urma derulării unui contract de transport pe mare, instanța constatând că litigiul se circumscrie

litigiilor privind navigația civilă astfel cum este enumerat de alineatul 2 al art.483 alin.2 Cod proc. civilă.

Prin decizia nr.381/26.06.2019 Curtea de Apel Constanța, apreciind că litigiul nu este supus căii de atac a recursului încadrându-se în excepțiile enumerate expres de art.483 alin.2 Cod procedură civilă a admis excepția inadmisibilității și a respins ca inadmisibil recursul declarat.

În dosarul nr. (...) societatea (...) a chemat în judecată pe pârâta (...), solicitând instanței ca prin sentința ce va pronunța să dispună: obligarea pârâtei la plata următoarelor sume: 14.274,01 lei (echivalentul a 3.623,03 USD, în data de 13.05.2016) cu titlu de despăgubiri și dobânda legală penalizatoare reprezentând prejudiciu ce rezultă din contractul de transport maritim de produse petroliere.

În litigiu nu s-a pus problema admisibilității, iar prin decizia nr.32/30.01.2019 Curtea de apel a respins recursul ca nefondat.

În dosarul nr. (...) (...). a solicitat obligarea pârâtei Mediterranea Di Navigazione SPA la plata sumei de 22.674,88 lei, reprezentând echivalentul a 5.755,34 USD, în data de 13.05.2016, cu titlu de despăgubiri, la plata dobânzii legale penalizatoare reprezentând prejudiciu rezultat dintr-un contract de transport maritim.

Prin decizia nr.111/20.03.2019 Curtea de Apel Constanța a respins excepția inadmisibilității și a respins recursul ca nefondat. Instanța de recurs a apreciat că dispozițiile art. 483 alin. 2 Cod procedură civilă exceptează de la calea de atac a recursului doar acele acțiuni care au ca obiect litigii legate de navigația civilă și activitatea în porturi, neputând fi aplicate în cauza de față, care vizează dreptul la despăgubire născut dintr-un contract de transport maritim.

În dosarul nr. (...) (...) în contradictoriu cu pârâta (...), a solicitat instanței obligarea pârâtei la plata sumei de 4.094,35 euro, reprezentând contravaloarea facturilor emise pentru folosirea infrastructurii portuare de către navele utilizate de pârâtă, facturi emise în perioada 30.06.2015 – 30.06.2016.

Prin decizia 409/04.07.2019 Curtea de Apel Constanța a admis excepția inadmisibilității recursului, reținând că în raport de obiectul contractului încheiat între părți - folosința infrastructurii portuare - pe care se grefează cererea de chemare în judecată, litigiul vizează activitatea în porturi, astfel că, în aplicarea dispozițiilor legale mai sus enunțate, hotărârea instanței de apel nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs.

În dosarul nr. (...) (...), a solicitat obligarea pârâtei (...) la plata sumei de 20125,43 lei, cu titlu de prejudiciu rezultat din neachitarea tarifului de folosință scanner.

Prin decizia 604/27.11.2019, Curtea de Apel Constanța a admis excepția și a respins recursul ca inadmisibil. A reținut instanța de recurs că „noțiunea de „*activitate în porturi*” prevăzută de art. 483 alin. 2 Cpc este autonomă față de dispozițiile art. 19 din OG nr. 22/1999 și ...că nu poate fi considerat activitate în port un fapt sau act juridic care nu are nicio legătură cu navigația civilă, cu activitatea de transport naval, dar, în cauză, serviciul de scanare a containerelor se face în legătură cu containere importate prin intermediul transportului naval”.

VI. Caracterul de noutate al problemei de drept.

Chestiunea de drept este nouă, examenul jurisprudențial efectuat relevând că la nivelul instanțelor de judecată din raza de competență a Curții de Apel Constanța s-au înregistrat aceste litigii, menționate anterior, unde se pune problema admisibilității recursului în cazul în care obiectul contractelor al căror mod de executare face obiectul demersului judiciar îl reprezintă folosința/utilizarea domeniului portuar.

Examenul Jurisprudențial efectuat a relevat că nu s-a cristalizat încă o jurisprudență unitară și constantă în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită și nu au fost pronunțate multe spețe în care instanțele să fi dat o dezlegare clară acestei probleme de drept. Mai mult, opiniile sunt divergente pe acest aspect, dispozițiile legale ce fac obiectul sesizării primind interpretări diferite.

În ceea ce privește însă sintagma activitatea în porturi, instanța constată că legiuitorul nu a detaliat ce litigii pot fi incluse în această activitate, astfel încât, fiind o formulare cu caracter general aplicabilitatea normelor în discuție ridică probleme de interpretare diferită cu consecința primirii sau nu a căii de atac a recursului.

VII. Norma de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție

În cauză, instanța de trimitere solicită ÎCCJ să statueze de principiu asupra interpretării dispozițiilor art.483 alin.2 Cod proc.civilă, potrivit cu care :” *Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile..... în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi*”.

VIII. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Potrivit art.483 alin.2 Cod proc. civila: ”Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a) - j³), **în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi**,.....

Prin norma procedurală legiuitorul a înțeles să prevadă numai calea devolutivă a apelului în litigiile având ca obiect navigația civilă și activitatea în porturi.

În ceea ce privește activitatea în porturi, norma procedurală nu distinge, iar din modul de redactare rezultă că legiuitorul nu a avut în vedere la această teză numai litigiile referitoare la activitățile de transport naval, astfel cum sunt enumerate la art.2 OG42/1997.

În opinia completului, activitatea în port nu se rezuma numai la transportul naval, ci implică și activitățile specifice acestei zone care se pot desfășura numai în incinta portului respectiv, a utilizării elementelor de infrastructură portuară constând în terenuri, platforme, drumuri tehnologice ce constituie domeniul portuar.

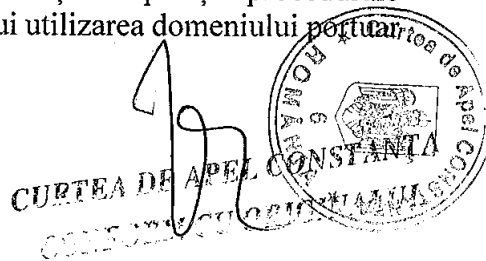
Atât timp cât litigiul privește modul de desfășurare a unei activități în port și care este specifică acestui domeniu, fiind în strânsă legătură cu activitatea de transport naval și care implică folosirea domeniului portuar, acesta se încadrează în sintagma de ”activitate în porturi”

Dacă legiuitorul ar fi urmărit încadrarea în litigiile nesusceptibile de a fi supuse căii extraordinare de atac a recursului numai a cauzelor ce privesc transportul naval, nu ar mai fi inclus sintagma activitate în porturi, ci ar fi menținut numai dispoziția referitoare la navigația civilă ce includea și transportul naval.

În concret, folosirea conjuncției ”și” echivalează cu adăugarea la litigiile ce au ca obiect navigația civilă și a celor ce au ca obiect activitatea în porturi, aceasta implicând și activitatea comercială conexasă activității de transport naval și de operare a navelor.

Astfel, contractele încheiate între administrația portuară cu operatorii economici portuari ce au ca obiect bunuri ce constituie domeniul portuar și a căror utilizare este specifică activității în port putând fi desfășurată numai în această incintă pot face obiectul litigiilor care se încadrează în sintagma ”activitate în porturi” prevăzută de art.483 alin.2 Cod proc. civila.

A interpreta în sens contrar echivalează cu lipsirea de substanță a dispoziției procedurale ”navigație civilă și activitate în porturi”, iar în opinia completului utilizarea domeniului portuar se încadrează în sintagma ”activitate în porturi”.

VIII. Aspecte finale

Pentru argumentele expuse mai sus, Curtea apreciază admisibilă și va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept următoare: „interpretarea dispozițiilor art. 483 alin.2 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în referire la sintagma „în cererile (...) privind (...) activitatea în porturi”, dacă se referă doar la activitățile reglementate prin Ordonanța de Guvern nr. 42/1997 privind navigația civilă sau la orice altă activitate economică ce se desfășoară în porturi, chiar și fără legătură cu navigația civilă.”

Se va înainta prezenta încheiere către ÎCCJ, atașându-se copii de pe cererea de chemare în judecată, cererea de recurs, întâmpinări și practica judiciară relevantă.

În temeiul dispozițiilor art. 520 alin. 2 C.pr.civ. se va dispune suspendarea judecării până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept.

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept ce vizează interpretarea dispozițiilor art. 483 alin.2 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în referire la sintagma „în cererile (...) privind (...) activitatea în porturi”, dacă se referă doar la activitățile reglementate prin Ordonanța de Guvern nr. 42/1997 privind navigația civilă sau la orice altă activitate economică ce se desfășoară în porturi, chiar și fără legătură cu navigația civilă.

În temeiul art. 520 alin 2 Cod procedură civilă suspendă cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței azi, 27.01.2020.

Pt.Președinte,
(...),
aflată în CO, semnează
conf.art.426 alin.4 CPC,
Președinte instanță,
(...)

Pt.Judecător,
(...),
aflată în CO, semnează
conf.art.426 alin.4 CPC,
Președinte instanță,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

